

Resumé

„Doktrína essential facilities“ je název, který se vžil pro soubor pravidel upravujících situace, kdy určitý soutěžitel má výlučnou kontrolu nad ekonomickým zdrojem, který jiní soutěžitelé potřebují k účasti na hospodářské soutěži. Práce se věnuje zejména aplikaci doktríny v oblasti práva proti zneužití dominantního postavení, ale zmíněna je i její role v regulaci infrastrukturních odvětví.

Hlavním cílem práce je vymezit, za jakých podmínek se dopustí zneužití dominantního postavení vlastník takového důležitého zdroje – prací nazývaného „nezbytné zařízení,“ který odmítne umožnit svému konkurentu přístup k nezbytnému zařízení, ačkoliv konkurent je ochoten zaplatit přiměřenou cenu. Hlavní metodou k vymezení těchto podmínek je důkladná analýza relevantních primárních pramenů, doplněná prací s odbornou literaturou. Závěry vyslovované v rozhodnutích soutěžních orgánů a odborné literatuře nejsou přijímány nekriticky, nýbrž autor prezentuje i názory vlastní a snaží se je obhájit.

Práce po vymezení používané terminologie popisuje konflikt dvou principů, které musí být při formulování takových pravidel a jejich aplikaci zohledněny – principu nedotknutelnosti soukromého vlastnictví a ochrany hospodářské soutěže. V kapitole tři je představen vznik a vývoj doktríny ve Spojených státech až do nedávného rozhodnutí amerického Nejvyššího soudu, který její existenci výrazně zpochybnil. Čtvrtá kapitole nejdříve na základě rozhodovací praxe evropských orgánů představí evropskou podobu doktríny, poté se věnuje obecnějším úvahám ohledně jejich základních znaků a principů. Některé z těchto úvah se týkají nejen práva evropského, ale i českého. Zvláštní české úpravě doktríny essential facilities je pak věnována pátá kapitola, která představí legislativní zakotvení v zákoně o ochraně hospodářské soutěže i v zákonech regulujících některá sektorová odvětví a nejvýznamnější rozhodnutí soutěžních orgánů, která jsou pro doktrínu relevantní.

Práce by měla poskytnout ucelený přehled o doktríně v českém i evropském právu, včetně jejích problematických oblastí. Za ty považuje autor vymezení relevantního trhu u vertikálně integrovaného dominantního soutěžitele a vztah doktríny a diskriminačního jednání.